

- 3) Czy art. 15 ust. 1 i 4 dyrektywy Rady 2003/86/WE [...] należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie regulacji krajowej takiej jak ta będąca przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, na podstawie której samoistny dokument pobytowy może zostać wystawiony najwcześniej od momentu złożenia wniosku?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 17 maja 2017 r. – Rhenus Veniro GmbH & Co. KG/Kreis Heinsberg

(Sprawa C-267/17)

(2017/C 269/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Kreis Heinsberg

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007⁽¹⁾ ma zastosowanie do bezpośrednio udzielanych zamówień publicznych na usługi w rozumieniu art. 2 lit. i) tego rozporządzenia, które nie są udzielane w formie koncesji na usługi zgodnie z dyrektywami 2004/17/WE i 2004/18/WE?

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2. Czy art. 2 lit. b) i art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 przyjmują poprzez wyraz „lub” wyłączną właściwość bądź pojedynczego organu bądź grupy organów tudzież czy zgodnie z tymi przepisami pojedynczy organ może być również członkiem grupy organów i powierzyć grupie poszczególne zadania pozostając jednakże jednocześnie uprawnionym do ingerowania zgodnie z art. 2 lit. b) i być właściwym organem lokalnym w rozumieniu art. 5 ust. 2 rzeczzonego rozporządzenia?
3. Czy art. 5 ust. 2 zdanie drugie lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 ustanawiający obowiązek samodzielnego świadczenia przeważającej części usług publicznych w zakresie transportu pasażerskiego wyłącza zlecenie przez podmiot wewnętrzny świadczenia tej przeważającej części usług przez spółkę zależną, w której podmiot ten posiada 100 % udziałów?
4. W jakim momencie muszą być spełnione warunki bezpośredniego udzielenia zamówienia określone w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007; czy już w momencie ogłoszenia o zamiarze bezpośredniego udzielenia zamówienia zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia czy też dopiero w momencie samego bezpośredniego udzielenia zamówienia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70; Dz.U. L 315, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresní soud v Českých Budějovicích (Republika Czeska) w dniu 19 maja 2017 r. – Česká pojišťovna a.s. Česká pojišťovna a.s./WCZ spol. s.r.o.

(Sprawa C-287/17)

(2017/C 269/05)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Okresní soud v Českých Budějovicích

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Česká pojišťovna a.s.

Strona pozwana: WCZ spol. s.r.o.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE⁽¹⁾ w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych powinien być interpretowany w ten sposób, że zobowiązuje sąd do przyznania powodowi wygrywającemu spór o zapłatę należności z transakcji handlowej określonej w art. 3 lub 4 wspomnianej dyrektywy kwoty 40 EUR (lub ekwiwalentu w walucie krajowej) i oprócz tego rekompensaty za koszty postępowania sądowego, w tym rekompensaty za koszty monitowania pozwanego przed wniesieniem powództwa w wysokości ustalonej na podstawie przepisów procesowych państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 48, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu
24 maja 2017 r. – Hochtief AG/Budapest Főváros Önkormányzata**

(Sprawa C-300/17)

(2017/C 269/06)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hochtief AG

Strona pozwana: Budapest Főváros Önkormányzata (urząd miasta Budapeszt, Węgry)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii stoi na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu proceduralnego państwa członkowskiego, uzależniającego możliwość dochodzenia dowolnego roszczenia cywilnego, u którego podstaw leży naruszenie przepisów z dziedziny zamówień publicznych, od spełnienia przesłanki, by komisja arbitrażowa do spraw zamówień publicznych w drodze ostatecznej decyzji lub sąd rozpoznający skargę na decyzję komisji arbitrażowej do spraw zamówień publicznych w drodze prawomocnego orzeczenia stwierdziły, że nastąpiło naruszenie tych przepisów?
- 2) Czy przepis państwa członkowskiego, który dla tego, by można było dochodzić roszczenia odszkodowawczego, wprowadza wymóg uprzedniego stwierdzenia w drodze ostatecznej decyzji komisji arbitrażowej do spraw zamówień publicznych lub w drodze prawomocnego orzeczenia sądu rozpoznającego skargę na decyzję komisji arbitrażowej do spraw zamówień publicznych, że miało miejsce naruszenie przepisów, może zostać zastąpiony innym przepisem na podstawie prawa Unii? A zatem czy istnieje możliwość, by poszkodowany wykazał innymi środkami naruszenie przepisów?
- 3) Czy w ramach sporu o uzyskanie odszkodowania przepis proceduralny państwa członkowskiego, zezwalający na zaskarżenie przed sądem decyzji administracyjnej jedynie na podstawie argumentów prawnych podniesionych w postępowaniu przed komisją arbitrażową do spraw zamówień publicznych, mimo że poszkodowany, jako podstawę naruszenia uregulowania, które podnosi, może jedynie podnieść niezgodność z prawem swojego wykluczenia w oparciu o istnienie konfliktu interesów zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, przez co spowoduje, że zostanie wykluczony z postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego na innej podstawie, zgodnie z uregulowaniami właściwymi procedurze negocjacyjnej, przez to, że zostaną wprowadzone zmiany do jego kandydatury, jest niezgodny z prawem Unii, a w szczególności z zasadami skuteczności i równoważności, lub może wywołać skutek niezgodny z tym prawem i tymi zasadami?